KARJALAN POJAT

N:o 2
KESÄKUU
2017

POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISLEHTI

5

6 –7

Kuva: Ari Hevonkoski

Suomen lipun päivänä ylennetyt ja palkitut

Tasavallan presidentti on ylentänyt seuraavat reservin upseeristoon kuuluvat 04.06.2017

Majuriksi
Eteläpää Antti Juhani Joensuu
Päivinen Timo Veikko Kalevi Kitee
Kapteeniksi
Piipponen Jukka Pekka Joensuu
Suvanto Mika Juhani Joensuu
Vauhkonen Olli Mikko Juuka
Yliluutnantiksi
Korhonen Jorma Sakari Joensuu
Luutnantiksi
Kailasalo Pasi Ilmari Joensuu
Lipo Iiro Juha Hermanni Joensuu
Miettinen Antti Juhani Joensuu
Mänty Teemu Tuomas Oskari Joensuu
Ovaskainen Esa Pekka Antero Joensuu
Sallinen Jussi Heikki Oskari Liperi
Korhola Henri Matti Petteri Joensuu
Kokkonen Mikko Ilmari Joensuu

Puolustusvoimien palkattuun henkilökuntaan kuuluville henkilöille myönnetyt ylennykset ja ansiomerkit Puolustusvoimien palvelukeskuksessa:
Tasavallan presidentti on 4.6.2017 päivämäärällä ylentänyt everstiluutnantiksi
majuri Janne Matias Jokisen (Tiedonhallintapalveluyksikön johtaja)

Myönnetyt kunniamerkit:
SLR
kapteeni Jari Veli Keinänen Joensuu
SVR Ar
Päivi Heli Johanna Juvonen Joensuu
Virka-ansiomerkki
kapteeni Aarno Taneli Pursiainen Joensuu
Leena Elisabet Pursiainen Joensuu

Puolustusvoimain komentaja on myöntänyt 4.6.2017 sotilasansiomitalin
Pelastusjohtaja Jorma Uolevi Parviainen

Puolustusvoimien palkattuun henkilökuntaan Pohjois-Karjalan aluetoimiston henkilöstöön kohdistuneet huomionosoitukset:
SL K
eversti Asko Paavali Valta
SVR M I Kr
toimistosihteeri Marju Kaisa Johanna Liimatainen
toimistosihteeri Titta Riitta Anneli Tanskanen

Pohjois-Karjalan aluetoimisto, Joensuu
Aluetoimiston päällikkö on ylentänyt seuraavat reservin aliupseeristoon ja miehistöön kuuluvat 4.0.2017

Sotilasarvoon: SOTILASMESTARI
Hätinen Esko Jalmari Kontiolahti
Sotilasarvoon: YLIVÄÄPELI
Karvinen Seppo Ilmari Joensuu
Sotilasarvoon: VÄÄPELI
Halonen Marko Paavo Juhani Joensuu
Kallio Timo Olavi Joensuu
Kulmala Kari Juhani Rääkkylä
Nousiainen Arto Juha Kalevi Joensuu
Rantanen Riku Petri Polvijärvi
Sotilasarvoon: YLIKERSANTTI
Hannula Tomi Petteri Kontiolahti
Jolkkonen Jani Petteri Joensuu
Kallio Jesse Juhani Joensuu
Kurki Antti Heikki Juhani Joensuu
Kärki Teijo Mikael Kontiolahti
Sivonen Antti Arto Kalevi Joensuu
Sotilasarvoon: KERSANTTI
Huikuri Heikki Johannes Joensuu
Kuosmanen Risto Aleksi Joensuu
Lehtinen Johannes Eemil Joensuu
Lind Juri Leevi Joakim Joensuu
Lätti Jukka-Pekka Outokumpu
Pitkäkoski Jyri Tapani Kitee
Räsänen Joonas-Pekka Joensuu
Vainikainen Mikko Sakari Liperi
Sotilasarvoon: ALIKERSANTTI
Antikainen Esa Kalevi Outokumpu
Ikonen Aki Martti Juhani Ilomantsi
Kettunen Toni Tapani Kontiolahti
Piipponen Tomi Marko Kontiolahti
Pöyhönen Petri Pasi Juhani Tohmajärvi
Räsänen Markus Tapani Joensuu
Sammalisto Eino Viljami Liperi
Tanskanen Tero Timo Juhani Joensuu
Sotilasarvoon: KORPRAALI
Kerosuo Joel Arvi Henrik Joensuu
Martinsén Olli Einari Joensuu
Nuutinen Jorma Kalevi Joensuu
Pennanen Juha Heikki Antero Kontiolahti
Turunen Vesa-Pekka Nurmes
Varis Jukka Tapani Joensuu
Väisänen Matti Jussi Joensuu
Sotilasarvoon: YLIRAJAJÄÄKÄRI
Sotikov Miika Petri Juhani Liperi

Reservipiirien ansiomitalit:

Reserviupseeripiirin kultainen ansiomitali:
Mattila Jouni Ismo, eversti, Kontiolahden reserviupseerit ja Kontiolahden reserviläiset, Martikainen Ossi Tapio, yliluutnantti, Nurmeksen reserviupseerit
Reserviupseeripiirin hopeinen ansiomitali:
Turunen Marko, everstiluutnantti, apulaiskomentaja, Nygren Otso, yliluutnantti, Ilomantsin reserviupseerikerho, Kiiski Keijo Tapani, kapteeni, Ilomantsin reserviupseerikerho, Nykänen Jari Kalevi, luutnantti, Nurmeksen reserviupseerit, Romakkaniemi Raimo J, vänrikki, Nurmeksen reserviupseerit
Reserviupseeripiirin pronssinen ansiomitali:
Haaranen Esa Matti, luutnantti, Ilomantsin reserviupseerikerho, Lukin Jouko, yliluutnantti, Ilomantsin reserviupseerikerho, Muhonen Jaakko, yliluutnantti, Kontiolahden reserviupseerit, Korhonen Niko Henrik, vänrikki, Nurmeksen reserviupseerit
Reserviläispiirin kultainen ansiomitali:
Heiskanen Matti Antero, korpraali, Kontiolahden reserviläiset, Ilvonen Kari Jaakko Aatto, kersantti, Rääkkylän reserviläiset, Parviainen Hannu Juhani, kersantti, Kontiolahden reserviläiset, Raerinne Jussi Antero, alikersantti, Tohmajärvi-Värtsilän reserviläiset, Rantametsä Harri Tapio, vääpeli, Rääkkylän reserviläiset, Purmonen Eelis Olavi, kersantti, Ilomantsin reserviläiset
Reserviläispiirin hopeinen ansiomitali:
Hartikainen Kusti Mikael, ylikersantti, Joensuun reserviläiset, Ihanus Erkki Juhani, kersantti, Tohmajärvi-Värtsilän reserviläiset, Pöyhönen Pentti, alikersantti, Tohmajärvi-Värtsilän reserviläiset, Takkunen Jorma, korpraali, Kontiolahden reserviläiset, Uusitalo Markku, kersantti, Ilomantsin reserviläiset, Vänskä Vilho, ylikersantti, Ilomantsin reserviläiset
Reserviläispiirin pronssinen ansiomitali:
Heinonen Markku Juhani, korpraali, Tohmajärvi-Värtsilän reserviläiset, Koukkunen Jarkko Marko Johannes, ylikersantti, Joensuun ja Rääkkylän reserviläiset, Koukkunen Seppo Johannes, ylikersantti, Rääkkylän reserviläiset, Kärkkäinen Markus, rajajääkäri, Lieksan reserviläiset, Liukkonen Tuomas, kersantti, Liperin reserviläiset, Purmonen Karimatti, alikersantti, Ilomantsin reserviläiset

Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien kunniamerkit

Suomen Leijonan I luokan ritarimerkki
Lukkari Jukka Kalervo, majuri, Joensuu
Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkki
Hattula Aimo Eljas Vihtori, DI, geofyysikko, Outokumpu
Suomen Leijonan ritarimerkki
Keinänen Jari Ville, kapteeni, Joensuu, Vitri Kimmo Tapio, kapteeni, Lieksa
Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi
Juvonen Päivi Heli Johanna, talouspäällikkö, Joensuu, Nenonen Jari Pekka, yliluutnantti, Ilomantsi
Suomen Leijonan ansioristi
Eronen Väinö Martti Ensio, maanviljelijä, Kitee
Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein
Ahponen Mika Tapani, yliväpeli, Joensuu, Haverinen Tarmo Jousia, ajomestari, Joensuu, Liimatainen Marju Kaisa Johanna, toimistosihteeri, Kontiolahti, Saastamoinen Reko Juhani, varastonhoitaja, Joensuu, Tanskanen Titta Riitta Anneli, toimistosihteeri, Joensuu
Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali
Horttanainen Jukka Pekka, vanhempi rajavartija, Joensuu, Jekkonen Toini Annikki, toimistosihteeri, Tohmajärvi, Karvonen Teuvo Ilmari, huoltoasentaja, Joensuu, Kivimäki Juha Pekka, vanhempi rajavartija, Ilomantsi, Kontturi Arttu Henrikki, vanhempi rajavartija, Ilomantsi, Kuronen Auli Irmeli, toimistosihteeri, Tohmajärvi, Niskanen Tero Tapio, vanhempi rajavartija, Nurmes, Pesonen Antti Johannes, vanhempi rajavartija, Liperi, Puumalainen Merja Anita, emäntä, Liperi, Söder Eero Juhani, ylimerivartija, Joensuu, Tanskanen Jani Mikael, vanhempi rajavartija, Tohmajärvi, Tietäväinen Kari Tapio, vanhempi rajavartija, Tohmajärvi, Veikkola Topi Tapio, vanhempi rajavartija, Tohmajärvi

Päätoimittajan palsta

Pidä kunnostasi huolta

Luonto on heräämässä pitkän talven jälkeen kesäkuntoon. Herääminen on kestänyt tavallista pitempään, mutta kyllä se kesä tänäkin vuonna tulee.
Samalla kun luonto herää, herää sinäkin kuntoilemaan. Aivan oman itsesi takia. Tutkimusten mukaan pieni osa suomalaisista on huippukunnossa omaan ikään nähden, mutta huomattavan suuri joukko miehiä ja naisia ei yllä edes keskikuntojoukkoon.

Minun armeija-aikaan 1970-luvulla kuntomittarina käytettiin Cooperin testiä. Se on kuitenkin vain yksi mittari. Kun selkään laitetaan kymmenien kilojen reppu höystettynä vaikkapa parilla telamiinalla, kuntomittari muuttuu. Kun edessä on tuntien metsämarssi, tarvitaan voimaa, kestävyyttä ja sitkeyttä.

Suomalainen yhteiskunta on muuttunut muiden yhteiskuntien tapaan neljässä vuosikymmenessä rajusti. Agraariyhteiskunnasta on tullut tietoyhteiskunta. Samalla työn mukanaan tuoma rasitus on vaihtunut fyysisestä rasituksesta enemmän henkiselle puolelle. Nyt tarvitaan kunnon ylläpitoon ja lisäykseen omaa aktiivisuutta.

Elokuun loppupuolella on erinomainen mahdollisuus kuntoilla Paalasmaan saarten maastoissa. Karjalan Poikien Killan järjestämä Paalas-jotos kiertelee Pielisen rannoilla kahden päivän ajan. Ilmoittautumisaikaa on heinäkuun puoliväliin saakka, joten kuntoakin voi vielä reilusti kohottaa tapahtuma-aikaan mennessä. Kiirettä ilmoittautumisella kannattaa kuitenkin pitää, sillä mukaan mahtuu 50 ensiksi ilmoittautunutta.
Ylös, ulos ja lenkille pätee edelleen. Samoin kuin sanonta, että kaikki syyt, jotka estävät liikkumasta, ovat tekosyitä.

Kaunista ja lämmintä kesää odotellessa laitan pohjoiskarjalalaiseen tapaan verkkarit jalkaan, ja lähden lenkille.

Jukka Ignatius
päätoimittaja

RESERVIUPSEERIPIIRIN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Kevät on jo pitkällä vaikka sään perusteella ei niin uskoisikaan. Vuosi alkaa olla pikkuhiljaa puolessa ja kevät alkaa vaihtua kesäksi. Kevään keskeisimpiä tapahtumia olivat piirien kevätkokoukset maaliskuussa sekä Joensuussa järjestetty Nuku Rauhassa –seminaari huhtikuun lopulla. Seminaari huipentui liittomme johdon vierailuun piirikierroksella 19.4. Saimme vieraiksemme RULLIN puheenjohtajan Mikko Halkilahden ja toiminnanjohtaja Janne Kososen. He esittelivät liiton toimintaa ja kertoivat ajankohtaisia asioita, jonka jälkeen me kerroimme piiriemme kuulumiset. Tapaaminen oli oikein onnistunut ja mukava päätös seminaaripäivälle.

Kuluva vuosi on lähtenyt käyntiin vauhdikkaasti ja olemme tehneet paljon yhteistyötä niin molempien piirien kuin yhteistyökumppaneidenkin kanssa. Olette huomanneet, että muun muassa kaikki kokoukset ovat olleet yhteisiä alusta loppuun saakka reserviläispiirin kanssa. Yhteistyö onkin asia, jonka merkitystä haluan korostaa ja kiittää kaikkia osapuolia siitä kuinka hyvin se on toiminut kuluvana vuonna. Tämän ansiosta toimintamme on mahdollista ja tulevaisuutemme näyttää pikkuhiljaa valoisammalta myös taloudenkin osalta. Suuri kiitos tästä kuuluu tukijoillemme.
Yhteistyömme on maakunnan rajat ylittävää. Tapasimme 3.5 Pohjois-Savon reserviläispiirien johtoa Olli Tiaisen majalla ja pohdimme tapaamisen aikana yhteistyömme muotoja, onhan meillä jo yhteinen MPK:n piiripäällikkökin. Tarkoituksenamme on tiivistää yhteistyötä ja oppia piireiltä hyviä käytänteitä ja toimintatapoja. Yhteistoiminnan muotoja voivat olla esimerkiksi ammunta, koulutus ja viestintä. Koska yhteistyössä on voimaa, kannustan yhdistyksiä tekemään asioita entistä aktiivisemmin yhdessä.

Kesällä on paljon tapahtumia, joihin kannattaa osallistua. Mutta ennen sitä haluan onnitella kaikkia 4.6. ylennettyjä ja palkittuja. Onnittelut ja suuret kiitokset vapaaehtoisen maanpuolustuksen eteen tehdystä työstä.

Mika Tukiainen
Pohjois-Karjalan
Reserviupseeripiirin
puheenjohtaja

TERVEHDYS RESERVILÄISET!

”Alikersantti Mauno Koivisto oli vahva ylipäällikkö” otsikoi Ruotuväki –lehti 11/2017 numerossaan. ”Mauno Koiviston tie presidentiksi on suomalainen menestystarina. Vaatimattomista oloista lähtenyt, leskeksi jääneen yksinhuoltajaisän kasvattama Koivisto ponnisti satamatyöntekijästä mm. pääministeriksi, valtionvarainministeriksi sekä Suomen Pankin johtajaksi”. Kaikkein tärkein ” valmentaja” presidentin ja ylipäällikön tehtävään oli kuitenkin Koiviston kokemukset sodasta. Rintamalla ja juoksuhaudoissa kannatteli vahva usko Jumalaan, ja siellä muotoutuivat tulevan presidentin näkemykset maanpuolustuksesta sekä ulkopolitiikasta.

”Täytyy olla jokin muukin keino tulla naapurin kanssa toimeen”, oli Koiviston johtopäätös sodasta.
”Hänellä oli selkeät periaatteet, joista piti kiinni. Hän ei ollut tuuliviiri vaan pikemminkin vastakohta, ennemmin hän pani tuulet kääntymään”. Puolustusvoimain entinen komentaja evp Jan Klenberg (komentajana Koiviston toisella kaudella 1990-1994) kuvailee.
”Veteraanius vaikutti Koivistoon vahvasti: hän piti itseään sotilaana vielä presidenttinäkin ja kykeni näin samaistumaan asevelvollisiin”, jatkaa lehti. ”Koivisto oli asevelvollisuuden etujen katsoja enemmän kuin meidän kenraalien ja amiraalien ”vouhotusten” toteuttaja, Klenberg toteaa hyväntahtoisesti hymähtäen”.

Tämä kertomus todistaa sen, että mihin tahansa pystyy kun sitkeyttä ja peräänantamattomuutta riittää. Hiukan onneakin toki tarvitaan, kaikki hyvän sotilaan ominaisuuksia. En malta vielä olla lainaamatta presidentin lausahdusta, joka on omiaan röyhistämään suomalaisen alipäällystön, aliupseerin rintaa. Sodan kauhut läpikäynyt alikersantti linjasi, ettei missään olosuhteissa luovuttaisi ylipäällikkyyttä pois, ” koska sota oli hänen mielestään liian vakava asia jättää kenraaleiden päätettäväksi!” – Se, että Mauno Koivisto olisi ollut myös sodan aikana ylipäällikkö, ei olisi tuottanut pienintäkään ongelmaa, Klenberg vakuuttaa.

Koiviston osoittamaa sitkeyttä, peräänantamattomuutta ja hiukan onneakin tarvitaan myös ammunnan harrastamisessa. Pohjoiskarjalainen ampumatoiminta onkin alkukesän koleudesta huolimatta pyörähtänyt jo käyntiin.
Keuruun perinneaseitten SM –kilpailuissa piirimme ampujat menestyivät hienosti! Hartikaisen Timo kävi ”putsaamassa ” pöydän ottamalla henkilökohtaisissa kaksi hopeaa ja pronssin sekä joukkuekilpailun hopean yhdessä Koukkusen Sepon ja Makkosen Heikin kanssa. Eikä joukkuekilpailun nelossijakaan pistoolimiesten joukkuekisassa ole mikään”häppee”! Onnea ampujille! Mukavasti on kesän ajalle luvassa kisoja, käykäähän katsomassa tulitoimikunta.fi sivuilta sekä MPK:n sivuilta.
Kesästä on tulossa historiallinen siinä mielessä, että ensimmäistä kertaa piirin olemassaolon aikana P-K rajavartioston saapumiserän varusmiesten rekrytointi- ja reserviläisinfotilaisuuden naisille pitävät uuden naisjaoksemme naiset.

Lopuksi onnittelut kaikille juhlavuottaan viettäville yhdistyksille sekä yhdistysten jäsenille. Onnittelut myös kaikille Lippujuhlapäivänä palkituille ja ylennetyille. Kiitokset teille kaikille, jotka jaksatte vuodesta toiseen pyyteettömästi ja omaa aikaanne uhraten tehdä arvokasta maanpuolustustyötä!

”Kesä”terveisin

Pertti Leinonen
Pohjois-Karjalan
Reserviläispiirin
puheenjohtaja

TOIMINNANJOHTAJAN TERVEHDYS

Kevääseen on mahtunut paljon ilon aiheita, joista kerroin jo nettilehdessä. Tässä lehdessä on kuitenkin paikallaan kerrata niistä osa ja tuoda esille muutamia uusia. Reserviupseeriliiton, Itä-Suomen yliopiston, Suomen Sotahistoriaalisen Seuran sekä Joensuun kaupungin yhteinen Nuku Rauhassa seminaari ”Isänmaan puolustajat ja rakentajat” Joensuussa 19.4. oli menestys. Yleisöä oli paikalla erittäin runsaasti ja esitelmät olivat erittäin korkeatasoisia. Toinen suuri ilon aihe on ollut se, että Pohjois-Karjalan Reservipiirien uusi yhteisen Naistoimikunta on aloittanut toimintansa. Se piti kesäkuun alussa ensimmäisen rekrytointitilaisuuden vapaaehtoista varusmiespalvelusta suorittamassa olleille naisille P-KR:ssa Onttolassa.

Iloa on tuottanut myös se, että emme menesty reserviläisurheilun tai -liikunnan saralla ainoastaan RESUL:n järjestämissä ampumakilpailuissa. Sen osoittivat Kesälahden Reserviläiset SM-pilkissä Viitasaarella maaliskuussa kolmella mitalillaan. Ampujamme kunnostautuivat Perinneaseiden sm-kilpailuissa Keuruulla toukokuun alussa. Tuomisina sieltä oli ylikersantti Timo Hartikaisen kolme henkilökohtaista mitalia, yksi joukkuehopea sekä yksi neljäs sija. Palvelusammuntojen sm-kilpailuihin Santahaminassa 1.7. meiltä osallistuu kahdeksan ampujaa ja SRA:n sm-kilpailuihin Hätilässä heinäkuussa kiintiömme mukaisesti kuusi ampujaa. Kesäkuussa valitsemme iskukykyisen joukkueen Rovaniemellä elokuun lopulla järjestettäviin Reserviläisammunnan sm-kilpailuihin. Viime vuonna voitimme em. kilpailussa 10 sm-mitalia. Kannustan omia yhdistyksiämme osallistumaan runsaslukuisesti perinteiseen Reserviläisten rk-kilpailuun Onttolassa 2.9. Joensuun Reserviläiset ovat voittaneet kilpailun useita kertoja - jokohan heille nyt löytyisi todellinen haastaja.

Maineemme hyvien reserviläistapahtumien järjestäjän on myös huomattu. RESUL antoikin piiriemme tehtäväksi johtaa ensi vuoden maaliskuussa, siis jo toistamiseen pienen ajan sisällä, liiton valtakunnallisen Talvijotoksen. Järjestelyvastuun ottavat Joensuun yhdistykset. Myös monet korkea-arvoiset henkilöt ovat ilahduttaneet meitä läsnäolollaan ja tiedoillaan järjestämissämme esitelmätilaisuuksissa. Merivoimien komentajan esitelmä Itämeren alueen tilanteesta huhtikuussa sai jäseniltämme erittäin positiivisen palautteen. Marraskuun esitelmätilaisuuteen saapuu uusi Maavoimien komentaja kenraalimajuri Petri Hulkko.

Yhteistoiminnan saralla olemme tehneet uusia avauksia. Järjestimme Pohjois-Savon Reservipiirien johdon kanssa työkokouksen Olli Tiaisen majalla toukokuun alussa. Sovimme siellä ensi vuoden alusta alkaen käynnistyvän yhteistyön askelmerkit mm. koulutuksessa, ampumatoiminnassa, viestinnässä, rekrytoinnissa ja veteraanityössä. Syksyllä laadimme piirimme ensimmäisen kaksivuotisen toimintasuunnitelman, johon yllä mainitun yhteistyön yksityiskohdat kirjataan. Toimikuntamme sitoutetaan kyseiseen suunnittelutyöhön syyskuussa.

Veteraanityö on ollut yksi tärkeimmistä tehtävistämme vuosikymmenet. Seuraavien 2-3 vuoden aikana tulemme ottamaan siinä uusia merkittäviä velvoitteita. Isänmaatamme puolusti sodissamme reserviläisarmeija, ja siksi koemme olevamme suuressa vastuussa myös veteraanisukupolvien jälkeisestä perinnetyöstä. Jokaiseen kuntaan perustetaan vuoden 2018 aikana osasto/kerho hoitamaan tuota perinnetyötä. Otamme veteraanijärjestöjen suostumuksella päävastuun noiden osastojen kokoamisesta. Yhteistyötämme veteraanijärjestöjen sekä muiden Tammenlehvän Perinneliiton jäsenjärjestöjen kanssa syventää se, että allekirjoittanut aloittaa nykyisen työn rinnalla Pohjois-Karjalan Sotaveteraanipiirin toiminnanjohtajana 1.8.2017. Kirjoitan lisää tulevaisuuden perinnetyöstä ja roolistamme siinä joulukuun erikoisnumerossa, joka jaetaan kotitalouksiin Sanomalehti Karjalaisen välissä.

Lopuksi onnittelen vielä kaikkia Pohjois-Karjalan vuoden 2016 reserviläistoimijoita sekä PV:n lippujuhlan päivänä ylennettyjä ja palkittuja! Kiitän mainostajia ja muita yhteistyökumppaneitamme antamastanne arvokkaasta tuesta! Sen avulla varmistamme myös sen, että voimme jatkossakin lukea tätä tärkeää maanpuolustuslehteä. Toiminnassamme on uutta positiivista sykettä ja tulevaisuus näyttää muutenkin erittäin valoisalta. Näihin sanoihin on hyvä päättä ja toivotan kaikille lehtemme lukijoille, tukijoillemme ja muille maanpuolustuksen ystäville oikein aurinkoista kesää ja hyvää Suomen juhlavuoden jälkimmäistä puolikasta!

Jouni Mattila
Pohjois-Karjalan
reserviläispiirien
toiminnanjohtaja

Asiantuntijat ja kommentoijat paneelikeskustelussa.

Tilaisuuden juonsi eversti (evp) Pekka Ripatti.

Isänmaan puolustajat ja rakentajat -seminaari

Jyrki Huusko

Isänmaan puolustajat ja rakentajat oli SUOMI 100 –juhlavuoden seminaari Joensuussa. Tilaisuus järjestettiin keskiviikkona 19.4.2017 Itä-Suomen yliopistolla. Seminaari rakentui sotahistoriasta nouseviin teemoihin, joita kommentoitiin ja suunnattiin nykyhetkeen kommenttipuheenvuoroin. Tilaisuuden juonsi eversti (evp.) Pekka Ripatti.

Ensimmäisestä asiantuntijaluennosta vastasi joensuulainen tutkija, opettaja ja tietokirjailija Matti Kosonen, joka keskittyi ennen talvisotaa tehtyyn tiedustelutoimintaan. Kososen asiantuntijaluentoa kommentoi Pohjois-Karjalan Rajavartioston komentaja, eversti Vesa Blomqvist teemalla "Valmius ja yhteistoiminta nyt".

Toisena asiantuntijana luennoi Suomen kenttäarmeijan taistelukyvystä talvisodassa joensuulainen sotahistorian dosentti ja yliopistonlehtori Pasi Tuunainen. Tuunaisen esitystä kommentoi ja kytki nykypäivään Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö, eversti Asko Valta teemalla "Suomen puolustusvoimien taistelukyky tänään".

Tauon jälkeen nähtiin Vilho Huuskosen tulkinta rajakenraali ja mottimestari Raappanasta.

Toisen puoliajan ohjelmassa oli kaksi asiantuntijaluentoa: FL, rehtori Asko Saarelainen kertoi sota-ajan jälkeisestä maaseudun muutoksesta teemalla "Rintamalta raiviolle".

Toisena luennoitsijana oli FT, museonjohtaja Tarja Raninen-Siiskonen, jonka luento keskittyi karjalaisen siirtoväen kokemuksiin sodan jälkeen.

Tilaisuuden lopuksi kuultiin luennoitsijoiden ja kommentoijien yhteinen loppukeskustelu, joka kumpusi yleisön kysymyksistä. Tilaisuus päättyi juhlavasti Karjalaisten lauluun.

Joensuun seminaari on osa kansallista kokonaisturvallisuuteen keskittyvää NUKU RAUHASSA –kampanjaa. Kyseinen kampanja tuo yhteen järjestöt, viranomaiset, yritykset ja kansalaiset.

Vuoden reserviläinen Marko Halonen:

Lisää avointa tiedottamista

Jukka Ignatius

Vuoden 2016 Pohjois-Karjalan reserviläisenä palkitulla Marko Halosella on reserviläisille ja reserviläisyhdistyksille harras toive: lisätkää avointa tiedottamista.

Liperin reserviläisyhdistyksessä vuodesta 2008 aktiivisesti toiminut Marko Halonen arvostaa saamaansa tunnustusta Vuoden reserviläisenä.

- Täytyy rehellisesti sanoa, että tunnen myös itse onnistuneeni. Omasta mielestäni tekeminen ja tekemisen tahtotila ovat olleet kohdallaan. Yhtenä esimerkkinä vaikkapa onnistunut Talvijotos, hän toteaa.

Tällä hetkellä sekä reserviläispiirin että Liperin yhdistyksen varapuheenjohtajana toimiva Marko Halonen sanoo, että reserviläistöitä ei tehdä yksin.

- Meillä on paljon aktiivisia toimijoita. Myös jäsenmäärämme on kehittynyt hyvin. 2010-luvun alusta jäsenmäärämme on noussut noin 60 jäsenestä nykyiseen yli 150 jäseneen, Halonen selvittää.

Tietoa pienistäkin tapahtumista

Marko Halonen painottaa reserviläistoiminnassa avoimen tiedottamisen merkitystä.

- Oikeastaan ei ole olemassa mitään niin pientä tapahtumaa, josta ei voisi tiedottaa. Samoin toiminnan olisi hyvä olla mahdollisimman monipuolista. Joitakin kiinnostaa ammunta, joitakin perinnetyö ja veteraanit tai jotokset.

Marko Halonen kiittää Liperissä hyvää yhteistyötä eri toimijoiden kesken.

- Meillä on erinomaisen hyvät välit esimerkiksi kunnan, veteraanijärjestöjen, seurakunnan ja reserviläispiirin sekä -liiton kanssa. Se helpottaa monella tavalla toimintaamme, hän kertoo.

Marko Halonen ylennettiin 4.6. vääpeliksi.

- Olen ylennyksestäni otettu. Luonnollisesti ylennykseen vaikuttaa minun sijoitukseni puolustusvoimien organisaatiossa, mutta on kai sitä tullut tehtyä jotain oikeinkin.

Marko Halonen siirtyy Pohjois-Karjalan reserviläispiirin puheenjohtajaksi vuonna 2019.

- Sitä aikaa en ole vielä miettinyt. Puheenjohtajan tehtävien miettiminen tulee eteen ensi vuonna. Se on ainakin selvää, että yksin niitä puheenjohtajan töitä ei voi tehdä. Siihen tarvitaan kaikkien jäsenten ja ympäristön tuki, hän toteaa.

Marko Halonen on käynyt alueellisen maanpuolustuskurssin ja sen jatkokurssin.

- Jos jollakin on mahdollisuus osallistua kyseiselle kurssille, suosittelen osallistumista lämmöllä. Sieltä sai ja saa mahdottoman paljon tietoa yhteiskunnan eri aloilta.

Tervehdys Kainuun prikaatista

Kiitän mahdollisuudesta esittäytyä Karjalan Pojat -lehden lukijoille. Olen kasvanut maanviljelijän perheessä Iisalmessa ja suorittanut varusmiespalvelukseni sekä palvellut nuorena upseerina Kainuun prikaatissa, jonne palaan nyt liki kahdenkymmenen vuoden jälkeen.

Viimeisin palvelustehtäväni oli Brysselissä Suomen Natoedustustossa, jossa sain läheltä seurata kolmen vuoden ajan turvallisuusympäristössämme tapahtunutta myllerrystä. Kainuun ja Brysselin väliin mahtuu palvelusta niin Helsingissä, Kuopiossa ja Floridan Tampassa kuin myös opiskelua Roomassakin.

Matkani varrella olen saanut palvella muun muassa komentajana Uudenmaan Jääkäripataljoonassa sekä strategisen ja operatiivisen suunnittelun tehtävissä Pääesikunnassa sekä puolustusministeriössä. Rikasta aikaa oli myös johtajuus Pääesikunnan koulutussektorilla, jossa keskiössä olivat niin palkatun henkilöstön kuin asevelvollistenkin osaaminen ja toimintakyky sekä reservin vapaaehtoinen toiminta.

Olen palvelusurani varrella tullut entistäkin vakuuttuneemmaksi siitä, että suomalainen kokonaisturvallisuusajattelu ja asevelvollisuus ovat maamme puolustuksen "kruununjalokiviä" - mitä suuremassa määrin myös nykyisessä turvallisuustilanteessa. Niistä on pidettävä huolta jatkossakin. Tätä ei kuitenkaan voi tehdä umpiossa.

Tiivistyvä kansainvälinen puolustusyhteistyö onkin Suomen puolustukselle välttämätöntä. Perinteiset "tahto, taito ja väline" kuorrutettuna kansallisella ja kansainvälisellä yhteistyöllä varmistavat parhaiten puolustuksemme ennaltaehkäisykyvyn myös Kainuun prikaatin vastuualueella.

Taustastani johtuen tunnen palanneeni kotiin ja kotivaruskuntaani. Pääkaupunkiseudulla asuvaan perheeseeni kuuluu puoliso ja kolme tytärtä. Toivon runsaslumisia talvia, jotta voin belgialaisten talvien jälkeen palata maastohiihdon pariin.

Toivotan Pohjois-Karjalan reserviläisille ja muulle maanpuolustusväelle lämmintä kesää! Tehkäämme yhdessä lujasti töitä jatkossakin maamme puolustamiseksi. Toivottavasti näemme pian!

Eversti Tuomo Repo
Kainuun prikaatin komentaja

Lumikammin rakentajat. Kuva Tomi Hannula

Miinat ja panokset. Kuva Tomi Hannula

Raskas kertasinko kuului Sinkokurssin ohjelmaan.

Vapaaehtoinen maanpuolustus-koulutus Pohjois-Karjalassa

Viidentoista maanpuolustusjärjestön yhdessä muodostama Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) jatkaa toimintaansa vuoden vaihteessa tapahtuneen organisaatiomuutoksen jälkeenkin myös Pohjois-Karjalassa. Vuoden 2017 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana olemme jo ehtineet toteuttaa 21 kurssia, joiden yhteenlaskettu koulutusvuorokausimäärä on yli 1 000. Vastaavat luvut koko piirin osalta ovat Savo-Karjalassa 37 kurssia ja reilut 1 600 koulutusvuorokautta.

Organisaatiomuutos on tapahtunut tosiasia, mutta mitä se sitten tarkoittaa? Se suurin muutos on maakunnallisten Koulutus- ja tukiyksiköiden lakkauttaminen – Keskusjohto ja piiriorganisaatio säilyivät ennallaan. Käytännössä tämä tarkoitti Koulutus- ja tukiyksikön päälliköiden irtisanomista. Koulutus- ja tukiyksikön päällikkönä oman toimen ohella toimineita piiripäälliköitä ei kuitenkaan irtisanottu – heidän tehtävänsä piiripäällikkönä jatkuu – tehtävän kuva toki painottuu nyt hallintoon koulutuksen käytännön toteutuksen siirtyessä koulutuspäälliköiden vastuulle.

Savo-Karjalan maanpuolustuspiirin johdon (hallinto) muodostaa vuoden alusta alkaen piiripäällikkö ja koulutussihteeri (osa-aikainen). Koulutusta käytännössä tukevan osan muodostavat koulutuspäälliköt, joiden vanhin Pohjois-Karjalassa on Jukka Päivinen ja Pohjois-Savossa Harri Tossavainen. Muita koulutuspäälliköitä Pohjois-Karjalassa ovat Timo Mononen ja Ari Hevonkoski.

Muutokseen sisältyy aina haasteita, mutta myös mahdollisuuksia – niin myös MPK:n organisaatiomuutokseen. Haasteista huolimatta toiminta Savo-Karjalassa on lähtenyt vuonna 2017 käyntiin vallan mallikkaasti. Iso kiitos tästä on tietenkin osoitettava sille henkilöstölle, jonka asemaan ja toimintaan muutos eniten kohdistui.

Koulutus jatkuu Pohjois-Karjalassa:

Tammikuussa koulutuksen painopiste oli kouluttajakoulutuksessa – ja sama teema jatkui vahvana myös helmikuussa. Vain kouluttajakoulutuksen kautta me voimme nousujohteisesti kehittää vapaaehtoisten kouluttajiemme osaamista ja perehdyttää uutta henkilöstöä kouluttajan tehtäviin.

Tammikuussa alkoi myös Savo-Karjalan maanpuolustussoittokunnan kurssitoiminta. Ensimmäiset esiintymiset ovat myöhemmin tänä keväänä.

Helmikuussa toteutimme alun perin maaliskuulle suunnitellun UMPIHANKI –harjoituksen Sotinpurolla. Tänä vuonna jo perinteiseksi muodostuneen Talvitaistelukurssin rinnalla toteutettiin Erätaidot talvella –kurssi. Molemmat kurssit saivat kiittävän palautteen. Toivommekin Umpihanki –harjoituksesta muodostuvan joka vuonna toistuvan ja nykyisestäänkin laajenevan vakioharjoituksen.

Myös Maatilojen varautuminen –kurssi toteutettiin helmikuussa yhteisyössä ELY-keskuksen ja muiden viranomaisten kanssa. Tällekin koulutukselle on nähtävissä selkeä tarve myös jatkossa.

Jo paikkansa vakiinnuttaneen Kontiolahden reserviupseerit ry:n toteuttaman Hiihtomarssin peruuntuminen tältä vuodelta oli muutoin hienosti alkaneen koulutusvuoden pahin takaisku. Liisa ja Juha olivat jälleen kerran valmiit johtamaan erinomaisen marssitapahtuman, mutta osallistujia ei tämä kurssi nyt vain kerta kaikkiaan riittävää määrää kerännyt.

Maaliskuussa painopiste oli Puolustusvoimien tilaamassa koulutuksessa, joskin siinä ohessa pyörivät myös muut kurssit. Myös yhdessä Pohjois-Karjalan aluetoimiston kanssa toteutettavat Intti tutuksi –tapahtumat ehdittiin aloittaa jo maaliskuussa.

Vapaaehtoisia kaivataan!

Kurssitarjontamme löydätte verkkosivun www.mpk.fi –kautta. Pääosa kursseista on jo nähtävissä, mutta suuri määrä kursseja julkaistaan pitkin kevättä sitä mukaa kun saamme yksityiskohdat varmistettua. Kannattaa siis seurata koulutuskalenteria.

Suuri voimainponnistus tulevana kesänä on elokuun lopulla Sotinpurolla toteutettava Sotinpuro 2017 –harjoitus, jossa Suomi 100 –teemalla olemme mukana valtakunnallisessa ILMI-harjoituksessa. Kursseja on Sotinpuro 2017 –harjoitukseen suunniteltu monta. Vapaaehtoisia kouluttajia ja järjestelijöitä otetaan edelleen mielellään lisää!

Kohtuullinen ponnistus ja myös tiedottamisen kannalta merkittävä tapahtuma on myös JUKOLAN VIESTI, jossa olemme toteuttamassa useitakin Puolustusvoimien tilaamia kursseja sekä esittelemässä vapaaehtoista maanpuolustusta Puolustusvoimien kalustonäyttelyyn liittyen. Kurssit ovat Jukolan osalta jo täynnä, mutta esittelypisteelle tarvitaan edelleen henkilöstöä eri maanpuolustusjärjestöistä.

Kursseja ei voida toteuttaa ilman vapaaehtoisia kouluttajia ja järjestelijöitä. Vapaaehtoisia meillä on Pohjois-Karjalassa tällä hetkellä hieman alle sata. Osa vapaaehtoisista on mukana kerran kaksi vuodessa, osa jopa useamman kerran kuussa. Monen osallistumisaktiivisuus myös vaihtelee vuosien kuluessa perheen ja työn ehdoilla. Ja juuri näin on hyvä – vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tuleekin olla mielekäs harrastus, jossa jokainen itse säätää mukanaolonsa oman tilanteensa ja jaksamisensa mukaiseksi.

Esitän tässä parhaimmat kiitokseni kaikille vapaaehtoisillemme. Samalla toivotan kaikki vapaaehtoisen maanpuolustuksen omakseen tuntevat mukaan Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toimintaan.

Yhdessä olemme enemmän!

Kimmo Salo, piiripäällikkö
MPK Savo-Karjalan maanpuolustuspiiri

Sinkokurssilla. Kuva Jukka Päivinen

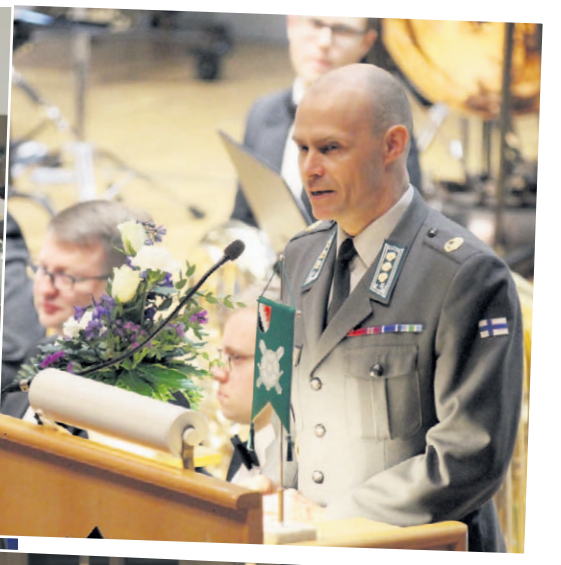
Erätaidot -kurssilaiset iltanuotiolla. Kuva Heikki Kokko

Puolustusvoimien ensiapuhenkilöstökurssi 2017 - kurssilaisia kirjallisissa töissä…

… ja taistelijan ensiapupakkaus.

Jukka Kuoppamäki lauloi Rakuunasoittokunnan säestyksellä ja aluetoimiston päällikkö, eversti Asko Valta puhui Carelia-salin juhlassa.

Liperin reserviläisjärjestöt palkittiin sinivalkoisten sävelten siivittämänä

Marko Jalkanen

Liperiläiset palkittiin Vuoden maanpuolustusteko Pohjois-Karjalassa -huomionosoituksella aktiivisesta reserviläistoiminnasta ja valtakunnallisen Paloaukean TalviJotos 2016 -tapahtuman järjestelyistä.

Pohjois-Karjalan aluetoimisto vietti vuosipäiväänsä Joensuun yliopiston Carelia-salissa 22.2.2017 juhlistaen satavuotiasta Suomea Rakuunasoittokunnan Suomi100 -juhlakonsertin merkeissä. Vaikuttavan sotilasmusiikillisen osaamisen lisäksi konserttiyleisölle tarjoiltiin harvinaisempaa herkkua solistina toimineen, kaikkien tunteman sinivalkoisen äänen Jukka Kuoppamäen lauluesitysten myötä. Carelia-sali oli luonnollisesti loppuunmyyty.

Ennen konserttia järjestetyssä kutsuvierastilaisuudessa kävi mukava puheensorina vieraiden ja yhteistyökumppaneiden välillä.

Juhlapuheen piti aluetoimiston päällikkö Asko Valta, joka palkitsi Liperin reserviläisjärjestöt Vuoden Maanpuolustusteko 2016 -huomionosoituksella. Perusteena oli aktiivisen reserviläistyön lisäksi valtakunnallisen reserviläisille suunnatun maaliskuussa 2016 järjestetyn Paloaukean TalviJotoksen järjestelyistä. Palkinnon ottivat vastaan Jotosjohtaja Jussi Hirvonen ja Jotossihteeri Marko Halonen.

Lisäksi Pohjois-Karjalan prikaatin perinnekilta ry palkitsi Vuoden varuskuntalaisena talouspäällikkö Johanna Juvosen Puolustusvoimien palvelukeskuksesta. Joensuun varuskuntaan kuuluvat aluetoimiston ja palvelukeskuksen lisäksi Ylämyllyllä sijaitsevan 1. Logistiikkarykmentin varasto-osasto.

Pohjois-Karjalan aluetoimiston Vuoden aluetoimistolaisena palkittiin kapteeni Pasi Korjonen.

Konsertin väliajalla ala-aulassa riitti ihmisiä ja sotilaskodin myyntipisteet tarjosivat perinteikkäästi kahvia ja munkkeja. Väliajan jälkeen konserttiyleisö sai kuulla lisää Jukka Kuoppamäen tuttujen sävelmiä. Solisti taputettiin kahteen kertaan uudestaan lavalle ja lopuksi hän sekä Rakuunasoittokunta kapellimestarinsa musiikkimajuri Riku Huhtasalon johdolla saivat yleisöltä raikuvat suosionosoitukset.

Uusi naistoimikunta käynnistää toimintaansa

Pohjois-Karjalan reserviupseeripiirin ja Pohjois-Karjalan reserviläispiirin yhteyteen perustettu naistoimikunta on käynnistämässä toimintaansa. Toimikunnan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi on nimetty reservin vääpeli Satu Tuupanen Juuan Reserviläisistä.

Satu Tuupanen on siviilityössä Puolustusvoimien palvelukeskuksessa henkilöstösuunnittelijana. Hänen toimialaansa kuuluvat kansainväliset rauhanturvatehtävät ja kriisinhallintatehtävät. Hän on ollut mukana kolmessa kriisinhallintaoperaatiossa. Harrastuksena Tuupasella on kaikenlainen liikkuminen ja matkustelu.

Jäsenä toimikunnassa toimivat Anni Pitko, Katja Antrela ja Liisa Itäniva. Anni Pitko on reservin kersantti Lioperin Reserviläisistä. Hänen siviilityönsä on toimistosihteeriys Vaiviossa. Hän on kotiutunut Pohjois-Karjalan Prikaatista II/2009. Hänen harrastuksinaan ovat vapaaehtoinen maanpuolustustyö Reserviläisliiton kansainvälisessä toiminnassa, MPK:n kouluttajana sekä Rajasotilaskotiyhdistyksessä.

Katja Antrela on kotikersantti Kontiolahden Reserviläisissä. Siviilityössä hän on järjestösihteerinä Pohjois-Karjalan Yrittäjissä. Puolustusvoimien palveluksessa hän on ollut vuodet 2006-2008. Harrastuksena hänellä on urheilu- ja reserviläisammunta, erästäminen, liikunta ja kaikenlainen perheen kanssa puuhailu.

Liisa Itäniva on reservin yliluutnantti ja Kontiolahden reserviupseerien varapuheenjohtaja. Hän työskentelee aineenopettajana Kontiolahden yläkoulussa. Hän on toiminut määräaikaisena kouluttajana P-KarPr:ssä ja ollut mukana MPK:n toiminnassa vuodesta 2006 alkaen.

Reserviläispiirien toiminnanjohtaja Jouni Mattila kertoo, että naistoimikunnan ideana, ajatuksena ja kohderyhmänä on toimia erityisesti nuorten, naisten sekä kansainvälisistä tehtävistä palaavien sekä varusmiesten käyttämättömien rekrytoinnin suunnittelussa, ohjauksessa ja osin toteuttamisessa. Toimikunta kehittää naisille suunnattua toimintaa koko piirin alueella sekä tekee muita myöhemmin tarkentuvia tehtäviä.

Mukana tällä hetkellä olevat toimikunnan jäsenet ovat perustamassa ja nostamassa toimintaa konkreettiseksi asiaksi. Tavoitteena on ensimmäisen vuoden aikana saada hyvä joukko naisia mukaan jakamaan toiminnan jalkauttamista koko Pohjois-Karjalan alueelle.

Amin pytystä kilpaillaan taas

Perinteisestä Amin pytystä ammutaan jälleen lauantaina 10. päivä kesäkuuta. Kilpailut pidetään Outokummun ampumaradalla.

Amin pytty -kilpailussa on kaksi luokkaa. Avoin luokka ja yleinen. Avoimessa luokassa ammutaan kasa-ammunta rynnäkkökiväärillä. Tässä luokassa saa käyttää optimisia laitteita. Kilpailussa ammutaan 10+10 laukausta.

Yleisessä luokassa ammutaan avotähtäimellä 10+10 kilpalaukausta.

Kilpailujen johtaja Jani Tahvanainen toivottaa kilpailijat ja yleisön mukaan lauantaina. Kilpailua tulee seuraamaan myös Reserviläisliiton puheenjohtaja Ilpo Pohjola. Kilpailun yhteydessä Joensuun reserviläiset tarjoavat kilpailijoille makkarat ja kahvit.

Amin pytty on Aimo Issakaisen lahjoittama.

Liperiläiset Marko Halonen ja Jussi Hirvonen sekä palkinnot luovuttanut eversti Asko Valta.

Liperiläiset puhdistivat palkintopöydän

Jukka Ignatius

Liperiläiset yhdistykset ja yksityiset toimijat puhdistivat palkintopöydän piirien kevätkokouksen yhteydessä Onttolassa. Vuoden reserviupseeriyhdistyksenä palkittiin Liperin Reserviupseerit ja reserviläisyhdistyksenä Liperin Reserviläiset.

Vuoden Reserviläisen palkinnon pokkasi Liperin Reserviläisten Marko Halonen. Vuoden liikkuva reserviupseeri on Arto Salminen Tohmajärvi-Värtsilän Reserviupseereista ja vuoden liikkuva reserviläinen Pia Hämäläinen Joensuun reserviläisistä.

Piirien vuoden tiedottajana palkittiin Olavi Lautamäki Kiteen Reserviläisistä. Hän oli menehtynyt muutama päivä ennen palkintojen jakoa. Kokous piti Olavi Lautamäen muistoksi hiljaisen hetken.

Piirien vuoden jäsenhankkijana palkittiin Pekka Ratilainen Kontiolahden Reserviläisistä.

In memoriam

Rakas isämme Olavi Lautamäki on poissa

Olavi Lautamäki 29.7.1932 - 22.3.2017.

Talven kääntyessä kevääksi kantautui Kiteeltä suruviesti, joka kosketti monia. Rakas isämme Olavi Lautamäki nukkui ikiuneen vaikean sairauden uuvuttamana keskiviikkona 22.3.17 iltapäivällä. Isän lähtö oli musertavan kova isku paitsi omaisille, myös laajalle ystävä- ja tuttavajoukolle. Surun keskellä lohtua tuo tieto siitä, että isän ei tarvinnut viettää viimeisiä hetkiään yksin. Paikalla olivat lähdön hetkellä oma rakas puoliso Elsa, tytär Leena ja tyttärenpoika Janne. Isän ei tarvinnut pelätä mitään, kaikki oli valmista ja kunnossa. Työt oli tehty. Isä oli aina huolehtinut meistä, nyt oli meidän vuoromme huolehtia isästä.

Isä eli ikävuosissa mitaten varsin keskiverron suomalaisen elämän. Mutta kuinka paljon elämää niihin vuosiin mahtuikaan!

Aivan viimeiseen asti isä riensi järjestötoiminnan ja monenlaisten rientojen parissa. Vanhuuteen luonnollisena osana kuuluva jäähdyttelyvaihe jäi isältä kokonaan pois. Jouluviikolla saatu sairauskohtaus pakotti vuodelepoon aluksi Joensuuhun ja myöhemmin kotiseudulle Kiteen terveyskeskuksen vuodeosastolle, jossa isä sai hyvää hoitoa. Me omaiset saimme kolmen kuukauden ajan valmistautua pahimpaan. Silti suruviesti oli järkytys. Isän muisto on kuitenkin niin valoisa että sen tieltä väistyy pimeyskin.

Isä jos kuka oli viimeistä soluaan myöten rajamies. Ura alkoi Lapin kairoilta vuonna 1953. Isä palveli tuolloin Nuorgamissa. Lieksassa käyty Rajakoulu antoi eväät rajavartijan ammattiin ja isä siirtyi 22-vuotiaana palvelemaan isänmaata Raja-Jooseppiin. Juuri Raja-Joosepin vuodet antoivat isälle rautaisen peruskunnon joka piti flunssat ja lentsut loitolla ja isän kaukana sairasvuoteelta aivan viimeisiin päiviin saakka. Rajavartijan työ oli 50-luvulla erittäin fyysistä ja isä muisteli partiomatkojen kestäneen Raja-Joosepissa peräti viikon verran per reissu.

Lapissa vietetyt palvelusvuodet jättivät pysyvän jäljen isään. Vuodesta 1988 lähtien entiset Raja-Joosepin palvelustoverit kokoontuivat joka syksy Lappiin muistelemaan menneitä. Viimeksi isä teki matkan Raja-Jooseppiin viime syksynä omalla autolla.

Satakunnassa Honkajoella syntynyt isä vietti suurimman osan elämästään Pohjois-Karjalassa. Tänne isän lennätti kaksi hyvää syytä. Kirjeenvaihdon kautta alkanut seurustelusuhde värtsiläläisen Elsa-kaunottaren kanssa johti lopulta 55 vuoden onnelliseen avioliittoon.

Vuonna 1962 suoritetun Kanta-aliupseerikoulun jälkeen myös isän ammatti löytyi Itä-Suomesta kun Pohjois-Karjalan rajavartiosto komensi isän Kaurilan Perä-Muskoon kersantin vakanssille. Kuuden Tohmajärven Kirkkoniemessä vietetyn vuoden jälkeen isä sai mieluisan siirron Närsäkkälän rajavartioasemalle, jossa vietimme äärimmäisen onnellista aikaa Pyhäjärven rannalla. Isä jäi Rajavartiostosta täysin palveleena eläkkeelle vuonna 1979. Eläkkeelle jääminen ei katkaissut isän suhteita rajavartiostoon ja rajaveljiin, pikemminkin päinvastoin. Isä toimi Kiteen Rajakillan sihteerinä lähes 40 vuotta! Rajakilta oli isälle oman perheen ohella kaikkein läheisin taho. Vuosikymmeniä kestäneet ystävyyssuhteet vanhojen rajaveljien kanssa lujittuivat yhteisten matkojen, rantakalojen ja muun toiminnan aikana. Muusta järjestötoiminnasta mainittakoon vaikkapa Kitee-Seura, jonka museotoimikunnassa isä vaikutti niin ikään vuosikymmeniä.

Yli 80 vuoden iästään huolimatta isä heittäytyi innolla uuden teknologian pauloihin. Tyttärenpoika Tompasta tuli isän luottohenkilö aina kun tietotekniikka jostain syystä piiputti. Isä kirjoitti juttuja, muokkasi ja käsitteli valokuvia sekä lähetti lehtijuttuja sähköisesti. Thunderbird-sähköpostiohjelmasta tuli isän perillisten kesken lähes synonyymi isän tietokonetouhuille. Uskon, että jos isä olisi saanut vielä elää, hän olisi vielä hankkinut sekä Facebook- että Twitter-tilin. Ne twiitit olisivat totisesti olleet lukemisen arvoisia!

Isä on poissa, mutta hänen muistonsa elää. Kuusi lasta, 15 lastenlasta, 5 lasten lastenlasta sekä laaja ystäväjoukko pitävät huolen siitä että isää ei unohdeta. Kuinka me voisimme unohtaa! Isä, sinä olit meille kaikki kaikessa. Rakastamme sinua. Lepää rauhassa.

Kaipauksella
poikasi Make

Olavi Lautamäki palkittiin piirien viime kaudelta Vuoden tiedottajana.

Evl. Janne Mylleristä aluetoimiston päällikkö

Nimi:	**Janne Heikki Myller**
Sot.arvo:	**Everstiluutnantti**
Syntymäaika:	**29.05.1969**
Kotipaikkakunta:	**Joensuu**

Olen kotoisin Kiihtelysvaarasta ja niin sanotusti maalaispoikia. Vanhemmilla oli maa- ja metsätila, joten tuorerehun teko, heinänseivästys, pienimuotoinen savotointi ja taimen istutus sekä taimikon raivaus ovat tuttuja puuhia. Peruskoulun olen käynyt Kiihtelysvaaran Uskalin kylän ala-asteella ja kirkonkylän yläasteella, sekä lukion Joensuussa Yhteiskoulun lukiossa josta kirjoitin ylioppilaaksi vuonna 1988. Lukion jälkeen askelmerkit olivat varsin tyypilliset sen ikäiselle nuorelle miehelle. Urheilun merkeissä vietetyn välivuoden jälkeen, vuoden 1989 helmikuussa, tie vei ”armeijan harmaisiin” silloiseen Karjalan Jääkäripataljoonaan Kontiorantaan jossa jääkärikomppanian päällikön kapteeni Markku Kejosen isällisessä huomassa sain ottaa ensimmäisiä askelia sotilasuralla. Kaikki hyvä loppuu aikanaan ja niinpä minäkin lopulta kotiuduin vänrikkinä 4.1.1990 muutamaa päivää aikaisemmin perustetusta Pohjois-Karjalan Prikaatista. 8.1.1990 aloitin työt väliaikaisena luutnanttina, eli ”kesä-vänskänä”, Pohjois-Karjalan Prikaatin Pioneerikomppaniassa jossa minut otti vastaan toinen isällinen hahmo, nimittäin komppanianpäällikkö kapteeni Kimmo Salo. Kiitokset silloisille kapteeni Kejoselle ja kapteeni Salolle erinomaisesta ohjauksesta sotilasurani alkumetreillä vaikka tehtävä lienee ajoittain tuntunut varsin toivottamalta.

Kesä-vänskän hommien jälkeen tie jatkui sitten Kadettikouluun Santahaminan satujen saarelle jossa vietetyn kolmen opiskeluvuoden jälkeen aloitin työelämän syksyllä 1993 Kajaanissa Kainuun Prikaatissa. Työskentelin Kainuun Prikaatissa panssarintorjuntakouluttajana ja toimistoupseerina Kainuun Jääkäripataljoonassa aina vuoden 2000 elokuuhun saakka, jolloin edessä oli kansainväliset tehtävät Kosovossa. Kosovossa vietetyn vuoden jälkeen siirryin vajaan vuoden ajaksi Pohjois-Karjalan Prikaatin suunnittelu-upseerin tehtävään. Syksyllä 2002 koittikin sitten taas aivan uudet haasteet, edessä oli nimittäin kolmen vuoden opiskelu esiupseerikurssilla, yleisesikuntaupseerikurssilla sekä Tekniikan lisäopinnoissa.

Opiskeluvuosien jälkeen olikin sitten taas edessä paluu arkeen ja työelämään. Jatko-opintojen jälkeiset palveluspaikkani ovat olleet Hämeen Rykmentti Lahdessa, Pohjois-Karjalan aluetoimisto Kontiorannassa, Maasotakoulu Lappeenrannassa, Maavoimien esikunta Mikkelissä, Kuopion huoltopataljoona Kajaanissa ja nyt uudelleen Pohjois-Karjalan aluetoimisto Joensuussa.

Asun perheen kanssa Joensuussa ja perheeseen kuuluu vaimo ja 10-vuotias tytär sekä kaksi vanhempaa tytärtä jotka asuvat ja opiskelevat Helsingissä. Harrastuspuolella mielenkiinto kohdistuu varsin perinteisiin ja tyypillisiin pohjois-karjalaisiin sotilaan harrastuksiin, eli liikuntaan, kalastukseen ja metsästykseen.

Olen erittäin mielissäni kun pääsen vaikuttamaan kotimaakunnan sotilaallisen puolustuksen asioihin. Toivon erinomaisen yhteistyön maanpuolustuksen saralla jatkuvan myös tulevaisuudessa ja toivotan kaikille maanpuolustustyötä omilla tahoillaan tekeville menestystä tärkeässä työssänne.

Pohjois-Karjalan aluetoimiston päällikkö 1.8.2017 alkaen
Everstiluutnantti Janne Myller

Juha sai oikeaan osuneen ammattisuosituksen

Maasotakoulun alaisuudessa toimivaan Rakuunasoittokunnassa Lappeenrannassa käyrätorvea soittava Juha Kainulainen muistelee synnyinkuntaansa Tohmajärveä paikkakuntana, joka antoi monella tapaa hyvät eväät mieluisalle ammattiuralle.

Tohmajärvellä vuosina 1972-1990 lapsuutensa ja nuoruutensa viettäneen miehen koulutaival alkoi Aseman koulussa.

– Nykyisin jo lakkautettu koulu oli hyvin pieni ja siellä koin saavani hyvän ja tiukan kasvatuksen ja opetuksen. 5. ja 6. luokan kävin Kemien koululla. Yläasteen ja lukion kävin Tohmajärven koulukeskuksella, Juha kertoo.

– LAPSUUTENI KOTI sijaitsi koulukeskuksen välittömässä läheisyydessä, jossa harrastusmahdollisuuksista ei ollut puutetta. Talvisin luisteltiin ja hiihdettiin koulukeskuksen ympäristössä. Kesäisin pyöräiltiin ja leikittiin siskon ja kavereiden kanssa, pelattiin tennistä koulukeskuksen asfaltti-kentillä jne.

– Musiikin harrastamiseen oli loistavat puitteet Tohmajärvellä. Alueella toimi silloin erittäin aktiivisesti Tohmajärven musiikkiyhdistys. Tuolloin vuonna 1977 aloitin ”muusikon urani” viulunsoitolla. Soitin vaihtui myöhemmin käyrätorveen, josta tuli myöhemmin työkaluni sotilasmusiikkialalla Puolustusvoimissa.

– Erittäin tärkeänä urani kannalta koin todella aktiivisen puhallinorkesteritoiminnan, jota Veikko Lindholm ansiokkaasti ohjasi. Hän mm. suositteli minulle instrumentiksi käyrätorvea sanoen ”käyrätorvensoittajista on aina pulaa, jos sen valitset soittimeksi, niin voit vaikka elättää sillä itsesi”. Näin muuten kävi..., Juha muistelee.

TOHMAJÄRVEN LUKIO oli Juhalle aika luonteva valinta peruskoulun jälkeen. Siihen oli pari käytännön syytä: Hänen molemmat vanhempansa olivat töissä kyseisellä koulukeskuksella ja lukio sijaitsi noin 200 metrin päässä kotoa.

– Yläasteen jälkeen oli vielä aika epäselvää, että mitä haluaa tulevaisuudessa tehdä. Lukio antoi kolme vuotta lisää aikaa miettiä asiaa.

Lukion jälkeen vuonna 1990-1991 Juhalla oli vuorossa varusmiespalvelus Pohjois-Karjalan Prikaatissa Kontiorannassa.

– Varusmiespalveluksen aikana minua kysyttiin jäämään töihin Karjalan Sotilassoittokuntaan käyrätorvensoittajaksi. Tuolloin selvisi minun tulevaisuuden ura Puolustusvoimissa.

– Vuonna 1997 pääsin opistoupseerin peruskurssille (2,5 vuotta) Maanpuolustusopistoon Lappeenrantaan, jonka jälkeen vuonna 1999 sain vakituisen viran Karjalan Sotilassoittokuntaan soittajaupseeriksi.

SOTILASSOITTAJAN työn ohella Juha opiskeli Joensuun konservatoriossa käyrätorvensoitonopettajan opintolinjalla, josta hän valmistui vuonna 2000.

– Niinä vuosina tapasin tulevan vaimoni ja tyttäreni äidin, Kiteeltä lähtöisin olevan Sirpa Matikaisen (nyk. Kainulaisen). Sitäkin kautta Tohmajärvi-Kitee ovat tulleet hyvinkin tutuksi vuosien varrella.

Juha Kainulainen sanoo ratkaisevan sysäyksen käyrätorvensoittajan uralle tulleen Tohmajärven puhallinorkesteria ohjanneelta Veikko Lindholmilta. Kuva: Puolustusvoimat.

– Puolustusvoimauudistuksesta johtuen työpaikkani Pohjois-Karjalan Prikaatissa, Karjalan Sotilassoittokunnassa lakkautettiin vuoden 2013 lopussa. Sain siirtomääräyksen Maasotakoulun alaisuudessa toimivaan Rakuunasoittokuntaan, joka pitää kotipaikkaansa Lappeenrannassa. Toimin tällä hetkellä yliluutnantin sotilasarvossa käyrätorviryhmän äänenjohtajana.

AJATUS PALUUSTA Keski-Karjalaan työtä tekemään, ei tunnu tällä hetkellä mahdolliselta.

– Työpaikkani sijaitsee Lappeenrannassa. Sotilassoittajan työtä on vaikea tehdä etänä. Mutta koskaan ei saa sanoa ei koskaan. Eihän sitä tiedä, vaikka eläkkeellä tulisin Keski-Karjalan musiikkiopistoon käyrätorvensoitonopettajaksi, Juha sanoo hymyillen.

– Tohmajärvi säilyy ehdottomasti sydämessäni. Se oli kuitenkin lapsuuden ja nuoruuden turvallinen ja viihtyisä kasvualusta, josta oli hyvä ponnistaa maailmalle. Nykyäänkin Tohmajärvellä ja Kiteellä asuu sukulaisia, joten sitäkin kautta yhteys sinne säilyy.

– Muun muassa Niiralan rajanylityspaikan ansiosta Keski-Karjala säilynee virkeänä alueena, sitä vaan täytyy osata hyödyntää monin eri tavoin. Pienten paikkakuntien vaan pitää yhdistää voimiaan ja sitä kautta saada parempia tuloksia aikaiseksi.

– Haluan lähettää terveisiä kaikille sukulaisille ja ystäville Tohmajärvelle ja Kiteelle. Lisäksi tervetuloa Rakuunasoittokunnan konsertteihin, kun siellä Pohjois-Karjalan alueella konsertoidaan, Juha Kainulainen toivottelee.

Benchmarkkausta naapuripiirissä

Etelä-Savossa kehitetty Noptel-laitteistojen käyttöä

Jyrki Huusko

Pohjois-Karjala on tunnettu erinomaisesta maanpuolustushengestään. Jatkuvan kehittymisen ja monipuolistuvan toiminnan kehittämiseksi on välttämätöntä tutkia sekä ottaa oppia myös aktiivisista ja osaavista naapureista. Tällä kertaa katse kääntyy Etelä-Savoon ja siellä Mikkelin Reserviupseereiden Noptel-hankkeeseen.

Mikkelin Reserviupseereille myönnettiin viime vuoden lopussa Vuoden 2016 maanpuolustusteko –tunnustuspalkinto. Palkinnon perusteluissa todetaan yhdistyksen olleen edelläkävijä Noptel-laitteiden laajassa käytössä mm. toiminnallisissa ammunnoissa. Mitä ovat nämä Noptel-laitteet ja mihin niitä käytetään?

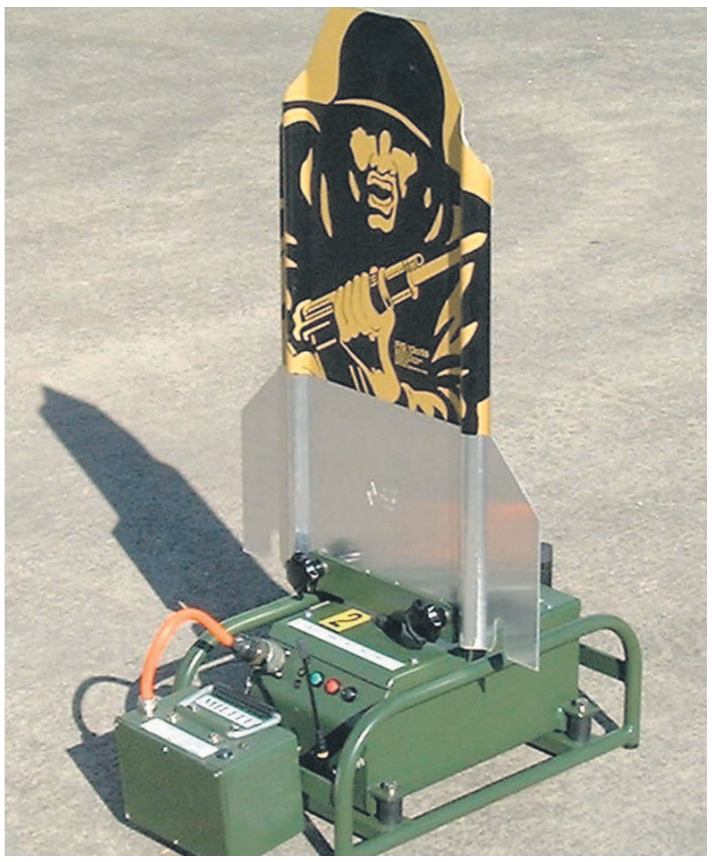
Noptel-hankkeen puuhamiehenä on Suur-Savon Reserviupseeripiirin puheenjohtaja Jussi Saarinen, jonka johdolla on hankittu reserviläiskivääreihin kytkettäviä lähetin-, maalisekä rekyylilaitteistoja. Näiden laitteistojen ansiosta pystytään turvallisesti ja kustannustehokkaasti järjestämään mielekkäitä ja turvallisia harjoituksia monipuolisissa ympäristöissä. Laitteistot mahdollistavat vapaammat ampumasektorit ja jopa kaksipuolisen toiminnan. Rekyylilaitteen myötä käyttötuntuma aseesta on hyvin luonnollinen. Puolustusvoimien tukemissa harjoituksissa käytettävien paukkupatruunoiden kanssa ollaan jo ampumakokemuksessa todella lähellä kovilla ampumista.

Mikkelin Reserviupseerit toimivat yhteistyössä MPK:n Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiirin Mikkelin koulutuspaikan kanssa. Tällöin laitteistot ovat käytössä puolustusvoimien tilaamissa koulutuksissa, sotilaallisia valmiuksia parantavissa koulutuksissa sekä varautumis- ja turvallisuuskoulutuksissa. Puolustusministeri Jussi Niinistö tutustui laitteistoihin syksyllä 2016 ja oli näkemästään todella vaikuttunut. Henkilökohtaisissa terveisissään mikkeliläisille hän toi esille tämän kaltaisten hankintojen tuoman avun mielekkäälle harjoittelulle haastavissa olosuhteissa. Puolustusministeri toivoi hankkeen innostavan muitakin piirejä vastaaviin hankintoihin.

Mikkeliin hankittu Noptel harjoitusjärjestelmä koostuu Noptel ST-2000 Expert laiteista, Militecin maalilaitteista sekä reserviläiskivääreihin asennettavista rekyylilaitteista.

Upeaa maanpuolustustyötä siis tehdään naapurissakin. Toivottavasti saisimme kokeiltavaksi eteläsavolaisten erinomaiset laitteet myös tänne Pohjois-Karjalan puolelle mahdollisimman pian.

Lähteet:
Savon Vasama 1 ja 2 / 2016, s. 20-21

Miltec Ltd maalilaitteisto.

Perinnekivääri SM-karsintakilpailut Ilomantsissa

Rääkkylän Reserviläiset järjesti Ilomantsin300 metrin ampumaradalla lauantaina 1.4.2017 avoimet perinnekivääri kilpailut, jotka toimivat samalla osana perinnekivääri n 300 metrin makuuammunnan SM-kilpailukarsintoja. Sääolosuhteet suosivat kilpailuja ja muutamista poisjäänneistä huolimatta oli kilpailujen osallistujamääräkin kohtuullinen. Maakunnan ainoa reserviläisten käytössä oleva 300 metrin ampumarata tarjosi hyvät puitteet ja pohjoiskarjalaisittain nykyään harvinaisen mahdollisuuden harjoitella ammuntaa perinnekivääri n kuningasmatkalta.

Kilpailut ammuttiin muutoin normaaleilla perinnekivääri n 300 metrin makuuammuntasäännöille, mutta normaalista poiketen kilpailusarjoja ennen oli jokaisella kilpailijalla mahdollisuus ampua kaksi kohdistussarjaa normaalin yhden sijaan. Tällä pyrittiin antamaan kilpailijoille mahdollisuus kohdistaa aseensa mahdollisimman hyvin jo SM-kilpailuja ennakoiden, sillä kaikilla ei näiden kilpailujen jälkeen olisi mahdollisuuksia päästä asettaan tälle matkalle kohdistamaan ennen toukokuun kansallisen tason kilpailuja.

Kilpailujärjestelyt sujuivat hyvin, eikä iltapäiväksi luvattu lumisadekaan ehtinyt haittaamaan näkyvyyttä kuin vasta korkeintaan kotimatkalla. Tulostaso oli ainakin kärjen osalta varsin hyvä ottaen huomioon, kuinka vähän 300 metrin ammuntaa maakunnassa on mahdollista harjoitella. Maakunnan kilpailijat tuskin joutuvat häpeämään suorituksiaan kevään suurissa kisoissa. Toiveissa kuitenkin on, että tulevaisuudessa maakunnan harrastusmahdollisuudet perinnekivääri n 300 metrin ampumamatkoilla paranisivat, jotta Pohjois-Karjalan reserviläisampujat pääsisivät toden teolla harjoittelemaan ja haastamaan pohjanmaalaisten sekä eteläkarjalaisten hegemonian lajin huipulla.

Tulokset: 1) Mika Karttunen 240, 2) Olavi Ehrukainen 237, 3) Harri Rantametsä 224, 4) Pasi Multanen 205, 5) Kari Harinen 197, 6) Jesse Kallio 194, 7) Jarkko Koukkunen 180, 8) Seppo Koukkunen 175, 9) Kari Ilvonen 156, 10) Mikael Hartikainen 147.

Pohjois-Karjalan rajavartiosto toiminut 70 vuotta

Kari Sarkkinen

Rajavartiolaitoksen 98. vuosipäivää sekä myös 70-vuotiasta Pohjois-Karjalan rajavartiostoa juhlistettiin perinteisillä vuosipäiväkahveilla tiistaina Tohmajärven rajavartioasemalla.

Rajavartiosto järjesti Joensuussa samana päivänä rajaturvallisuusseminaarin ja iltatilaisuuden. Tilaisuuden yhteydessä julkaistaan FT Jukka Partasen kirjoittama historiateos Pohjois-Karjalan rajavartiostosta. Tilaisuuksissa palkittiin ansioituneita virkamiehiä sekä huomioitiin yhteistyötahoja. Onttolassa kunnioitettiin veteraanien perintöä laskemalla seppeleet Rajajääkäripataljoonien 4 ja 5 sekä Rajamiesten muistomerkeille.

Tohmajärven tilaisuudessa tervehdyspuheen piti tämän vuoden alusta uutena vartioaseman päällikkönä aloittanut yliluutnantti Mika Wegelius.

Wegelius kertoi aloittaneensa palveluksen RVL:ssa tältä samaiselta, silloiselta Värtsilän rajavartioasemalta noin 20 vuotta sitten partio- ja vartiomiehenä. Sittemmin hän on palvellut eri tehtävissä mm. rajavartioston esikunnassa, Niiralan rajatarkastusasemalla sekä rajajääkärikomppaniassa. Kotoisin Wegelius on Kiteeltä. Hän asuu tällä hetkellä perheen kanssa Joensuussa.

”RAJALLA rauhallista”, on Wegeliuksen mukaan sanonta, jota itärajalla liikuttaessa on rajamiesten suusta saatettu kuulla sanonnan.

Kahdeksatta vuotta jatkunut Syyrian sota, erilaiset konfliktit ja nälänhätä Afrikassa, jotka ovat saaneet miljoonat ihmiset liikkeelle ovat kuitenkin viimevuosina muuttaneet tilannetta

– Tämä ihmisvirta on näkynyt laittomana maahantulona ja turvapaikanhakijoiden tulvana erityisesti Etelä-Euroopassa, eikä traagisilta ihmiskohtaloiltakaan ole vältytty. Ja mikä pahinta, ettei näille tapahtumille ja turvapaikan hakijoiden tulvalle tunnu näkyvän loppua, Mika Wegelius puhui.

LOPPUVUODEN 2015 turvapaikanhakijoiden tulva Ruotsin Haaparannasta Tornioon sekä ehkä myös uutiskuvat pyörillä ja myöhemmin autoilla Sallan ja Raja-Joosepin rajanylityspaikoille saapuvista turvapaikanhakijoista samaisena vuonna on monien muistissa.

– Tapausten seurauksena Suomeen tuli tuhansia uusia turvapaikanhakijoita, joiden tilannetta selvitetään vieläkin, Mika Wegelius totesi.

– Turvapaikanhakijat jättivät pohjoisten rajanylityspaikkojen kontolle valtavan polkupyörämäärän lisäksi myös osan Suomesta 80-90 luvulla Venäjälle myydyistä käytetyistä Ladoista ja ”Mosseista”, mutta eikös se kierrätys olekin päivän sana. Autot on sittemmin kaupattu huutokaupalla eteenpäin ja hyvinhän nuo näyttivät keräilijöille kelpaavan.

– Edellä mainitut laittoman maahantulon tilanteet kyettiin hallitsemaan eri viranomaisten, virastojen, kuntien ja muiden toimijoiden hyvällä yhteistoiminnalla. Samankaltainen tilanne olisi voinut tai voisi aivan yhtä hyvin tapahtua myös meillä täällä Pohjois-Karjalassa ja Niiralassa, Wegelius huomautti.

YHTEISTYÖ eri toimijoiden, paikallisen väestön sekä Rajavartiolaitoksen eri toimijoiden kesken, on ollut Wegeliuksen mukaan erittäin tärkeää.

– Kiitos tästä kuuluu paitsi omalle väelle, mutta myös kaikille yhteistyökumppaneillemme sekä myös paikallisille asukkaille. Toivommekin, että yhteistyö jatkuu ja on yhtä hedelmällistä, kuin se on tähänkin asti ollut.

– Lisäksi toivomme että havaituista tuntemattomista liikkujista raja-alueella ja muista turvallisuuspoikkeamista ilmoitettaisiin meille jatkossakin matalalla kynnyksellä.

– Yhteistyötä tehdään myös aktiivisesti Venäjän eri viranomaisten, pääsääntöisesti Venäjän rajavartiopalvelun kanssa. Valvomme yhteistä rajaa. Rajaa jonka loukkaamattomuus on kummallekin osapuolelle kunniaasia, Wegelius korosti.

RESURSSIT ovat tällä hetkellä vallitsevaan rajatilanteeseen nähden Wegeliuksen mukaan hyvällä mallilla, mutta tilanne voi muuttua nopeastikin.

– Rajanylitysliikenteen vähenemisen myötä Rajavartiolaitos on tehnyt voimavarasiirtoja kohdentaen henkilöstöään rajatarkastuksista takaisin rajojen valvontaan, sinne minne aikaisempien vuosien henkilöstön vähennystarpeet ovat kipeimmin kohdistuneet.

– Rajatilanne Pohjois-Karjalassa ja myös Tohmajärven rajavartioaseman alueella, on ollut vakaa. Rajatilanteen ennustettavuus on kuitenkin heikentynyt.

– Mutta kaikesta edellä mainitustakin huolimatta Te voitte nukkua yönne rauhassa ja levollisin mielin, sillä ”myös tuulessa ja tuiskeessa me valvomme rajan”, Mika Wegelius lausui juhlaväelle.

VUOSIPÄIVÄNÄ julkistettiin muun muassa seuraavat ylennykset ja palkitsemiset:

Rajavartiolaitoksen päällikkö on myöntänyt rajavartiomestarin palvelusarvon Pekka Kuivalaiselle Niiralan rajatarkastusasemalta.

Pohjois-Karjalan rajavartioston komentaja on myöntänyt ylirajavartijan palvelusarvon Tapio Hiltuselle Niiralan rajatarkastusasemalta.

Tasavallan presidentti on myöntänyt valtion virka-ansiomerkin mm. seuraaville: kapteeni evp Juha Hassinen, Tohmajärvi, ylirajavartija Harri Happonen, Tohmajärven rajavartioasema, ylirajavartija Jari Stranden, Niiralan rajatarkastusasema, vanhempi rajavartija Hannu Ahtilinna, Niiralan rajatarkastusasema.

Rajavartiolaitoksen ansiomitalin saavat muun muassa seuraavat henkilöt: kapteeni evp Markku Dufva, Tohmajärvi sekä Niiralan rajatarkastusasemalta kapteeni Matti Kettunen, vanhempi rajavartija Petteri Lukkarinen, vanhempi rajavartija Jukka Vilén ja vanhempi rajavartija Jori Örn.

Pohjois-Karjalan rajavartioston komentajan palkitsemiset: ”Vuoden liikkuja”: vanhempi rajavartija Jori Mikkonen, Niiralan rajavartioasema.

Tunnustukseksi lähes 20 vuotisesta yhteistyöstä Kiteellä sijaitsevan rajamerkin 3/18 maa-alueen ja majan käytön mahdollistamisesta Tauno Tarkkoselle ojennettiin rajavartiolaitoksen karhunpääpuukko. Palkittu laski tosin yhteistyön jatkuneen jo 40-50 vuotta.

Rajavartiolaitoksen vuosipäivää vietettiin tänä vuonna Suomi 100 -tunnelmissa.

Kiteen Sotaveteraanien ja Kiteen Rintamaveteraanien kokouksessa palkittiin ansioituneita. Etualan kynttilät palavat edellisen kokouksen jälkeen menehtyneitten jäsenten muistoksi.

Veteraanit yhteisessä vuosikokouksessa

Kari Sarkkinen

Yhdeksän kynttilää sytytettiin edellisen vuosikokouksen jälkeen menehtyneitten muistolle, kun Kiteen Sotaveteraanit ry ja Kiteen Rintamaveteraanit ry kokoontuivat yhteiseen kevätkokoukseen.

Hiljaiset hetket ja muistokynttilät ovat nykyään yleinen osa veteraanijärjestöjen kokouksia. Väki vähenee ja toiminta hiljenee.

– Vuosi 2016 sujui jo vähän toimintaa hiljentämällä, kesäretket ja teatterimatkat ovat jo jääneet pois. Kun veteraanien keski-ikä on kohonnut yli 90-vuoden, niin ei enää pitkille matkoille olla valmiita lähtemään. Viikon kuntoutuskurssit on supistettu viikonloppukursseiksi ja viimeinen kurssi joulukuulta jouduttiin perumaan osanottajien puutteesta, yhdistysten vuosikertomuksen alkulauseissa kerrotaan.

VUOSI 2016 oli sotaveteraaniyhdistyksen 31. toimintavuosi ja rintamaveteraaniyhdistyksen 51. toimintavuosi.

Sotaveteraaneilla oli vuoden alussa 29 ja vuoden lopussa 23 varsinaista jäsentä. Kun puoliso-, leski- ja kannattajajäsenet lasketaan mukaan, kaikkiaan jäseniä oli vuoden lopussa 150. Kannattajajäseniä oli vuoden lopussa 79, kun niitä vuoden alussa oli 61.

Rintamaveteraaneilla oli vuoden alussa 16 varsinaista jäsentä, joista kunniajäseniä 15. Vuoden lopussa kaikki 15 varsinaista jäsentä olivat kunniajäseniä. Kannattajajäseniä rintamaveteraaneilla oli 53.

KUNNIAMERKKIEN jako juhlisti veteraanijärjestöjen yhteistä kokousta. Veikko Ilmari Mattilalle ojennettiin Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1 luokan mitali kultaristein. Kiteen Sotaveteraanit ry:n kunniajäseneksi kutsuttiin Arvo Kinnari.

Kristiina Hartikaiselle ojennettiin Rintamaveteraanien kunniamerkki. Liiton ansiomerkin saivat Veikko Mattila, Kaija Huuhka, Anja Käyhkö ja Liisa Jääskeläinen.

Lue yhdistysten kuulumisia: www.pkreservi.fi

Yhdeksäsluokkalainen Tuomas Laurimo puhui vapaudesta, josta kiitokset kuuluu sotien veteraaneille. Kanteleen ääressä Mirjami Oinonen.

Rauhan juhla -kansallisen veteraanipäivän viettoa Rääkkylässä

Uuna Kainulainen

– Omassa turkissa piti olla, kun ei ollut kunnon vaatteita, muistelee jo teinipoikana talvisodassa taistellut Unto Hirvonen. Sotaväkeen Rääkkylän Rasisalosta kotoisin oleva Unto joutui suoraan lapsuuden kotipihalta. Lämpimiä ja ehjiä vaatteita odoteltiin kolme kuukautta, siihen asti sinniteltiin omissa. Nuori mies oli mukana myös Viipurin valtauksessa. 94-vuotias Unto on yksi Suomen elossa olevista sotaveteraaneista. Kaikkiaan sotaveteraaneja on vielä reilu 17 000 miestä ja naista.

Keski-Karjalan yhteistä veteraanipäivän juhlaa vietettiin tänä vuonna Rääkkylässä. Kansallista veteraanipäivää vietetään aina huhtikuun 27. päivänä. Päivänä, jolloin Suomen viimeinenkin sota (Lapin sota 1945) päättyi.

– Tämä on rauhan juhla, painotti kansanedustaja Kari Kulmala juhlapuheessaan.

– Sodan loppumista on aina syytä juhlistaa. Kansallisen veteraanipäivän juhlassa kohtasivat eri ikäpolvet. Yläkoulun ovella oli vieraita vastassa yhdeksäsluokkalaisia nuoria. Nuoret vastasivat myös pöytiin tarjoilusta ja juhlapaikan koristelusta sinivalkoisin värein. Varsinaista juhlaa vietettiin yläkoulun auditoriossa, jossa kunnanjohtaja Tuula Luukkonen lausui tervehdyssanat. Oman iloisen videotervehdyksen olivat tehneet myös alakoulun oppilaat.

VETERAANEJA muistettiin puhein ja lauluin. Nuorten puheenvuorossa keskiössä oli vapaus, josta veteraaneja kiitteli yhdeksäsluokkalainen Tuomas Laurimo. Musiikista vastasivat yläkoululaiset Anssi Laasonen ja Mirjami Oinonen sekä Kari Kulmala, Annikki Logrén ja Rääkkylän kirkkokuoro. Anja Kinnunen lausui runon. Tapahtuman juonsi Sari Hirvonen.

Veteraanipäivän juhlassa huomioitiin tasavallan presidentin myöntämällä Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1.luokan mitalilla rääkkyläläistä Aili Kinnusta, joka palveli sodan ja välirauhan aikana 10 päivää vaille 5 vuotta.

– En ollut lotta, mutta kova työntekijä kyllä, kertoo Aili. Isosisko oli lotta, mutta isä ei alaikäistä tyttöä enää lotaksi päästänyt. Perheen kaikki 6 lasta olivat palveluksessa.

– Pakkotyötä se oli, selventää Aili.

JO 14-VUOTIAANA juoksutytönä aloittanut Aili toimi mm. elonkorjuutöissä ja postissa. Välirauhan aikaan oltiin muonittamassa alokkaiden koulutuskeskuksessa. Aili vietti lapsuuden Impilahden pitäjässä Karjalassa. Työkomennuksen välissä oli taitettava evakkomatka potkurilla jopa 42 asteen pakkasessa. Vanhemmat menivät hevosella edeltä ja etsivät perheelle yöpymispaikkaa. Myöhemmin koti ja uusi elämä löytyi Rääkkylästä.

Sotaveteraani Esko Laasonen ja Tohmajärvi-Värtsilän Sotaveteraaniyhdistyksen puheenjohtaja Matti Majoinen.

Myös Unto Hirvonen selvisi sodan koettelemuksista. Poikasena sotaan joutuneen Unton peruskoulu jäi kuitenkin kesken, myöhemmin mies kävi maamieskoulun Parikkalassa.

Rakkaudessa Untoa sentään lykästi. Vaimo löytyi entisen Suomen puolelta Ruskealasta. Eila Tikka oli tullut evakkona Tohmajärvelle.

– Kaikki olivat kateellisia, kun tämmöinen työmies sai vaimoksi oikein opettajan, tarinoi Unto hymyssä suin.

Nuoripari asettui aluksi opettajan asuntoon Rääkkylän Rasivaaraan. Myöhemmin tuli kolme lasta ja 15 lehmää. Koko suku pidettiin maidossa. Aikaa on kulunut.

Vaimo menehtyi muutama vuosi sitten, lapset ja seuraavien sukupolvien lapset asuvat kaukana. Unto on kuitenkin elämänmyönteinen ja aktiivinen mies, joka seuraa myös päivänpolitiikkaa. Hallitus saa risuja, hoitajat ruusuja.

94-vuotias sotaveteraani Unto Hirvonen on seissyt Suomen rinnalla jo itsekin melkein 100 vuotta.

– Alaspäin on Suomi mennyt, toteaa Unto, jolta ainakaan elämänkokemusta ei puutu.

100-vuotiaan Suomen rinnalla ovat Unto Hirvonen ja Aili Kinnunen kulkeneet lähes yhtä pitkän, kunnioitettavan matkan. Sitä onkin syytä juhlistaa.

Iivari Silvennoinen, oikealla, osallistui talkoisiin reserviläijärjestön ja Niilo Hirvonen leijonajärjestön puolesta.

Talkoolaiset mukana sankarihautoja kunnostamassa

Tuomo Flinkman

Kiteen seurakunta käynnisti sankarihautojen hautakivien kunnostamisen. Esityksen kunnostamisesta tekivät Kiteen rintamaveteraanit ry, Kiteen Sotaveteraanit ry ja Kiteen Sotainvalidit ry viime vuoden elokuussa. Sankarihautojen kunnostaminen on yksi huomionosoitus Suomen itsenäisyyden juhlavuoden kunniaksi.

Kunnostettavia hautakiviä on kaikkiaan 180. Kivet nostetaan ylös ja niiden pohja kaivetaan tasaiseksi. Pohjalle laitetaan matto, jonka päälle tulee kiviainesta. Tämän jälkeen kivet lasketaan takaisin, rivit suoristetaan ja kivien ympärille laitetaan murske.

Kirkkoneuvosto on varannut hautojen kunnostukseen reilut 21 000 euroa. Seurakunnan oman työvoivan lisäksi maanantaina kirkkomäellä oli viitisentoista vapaaehtoista talkoolaista eri järjestöistä.

Mukana talkoissa oli myös naisedustus, kun LC Kitee Keisarinnat -yhdistyksen edustajat tarttuivat puuhaan.

– Emmehän me mitään mahda painaville kiville, mutta hiekkaa osaamme kärrätä, tuumivat Sirkka-Liisa Hannukainen ja Maija Holopainen.

Kirkkoherra Ilmo Kurkolan mukaan tavoite on saada haudat kuntoon mahdollisimman pian.

– Syksyllä hautakukkien noston jälkeen kivien tekstit kullataan uudestaan. Pyysimme tarjoukset kuudelta eri yritykseltä, joista yksi antoi tarjouksen.

– Hautakivirivistöt oikaistaan Kiteellä nyt keväällä. Syksyllä sama toimenpide tehdään Rääkkylässä. Kesälahdella tekstien kunnostamista ei ole katsottu tarpeelliseksi vaan kiville riittää pelkkä pesu, joka voidaan suorittaa keväällä.

– Sankarihautoja on seurakunnan hoidossa yhteensä 740, Kiteellä 378 hautaa, Kesälahdella 180 ja Rääkkylässä 182.

– Hautakivien pesusta ja tekstien kunnostuksesta saadun tarjouksen perusteella laaditussa kustannusarviossa on huomioitu myös hautausmaan työntekijöiden työpanos hautojen kunnostamisessa. Hankkeen kokonaiskustannusarvio on 21 320 euroa tulenee alittumaan, kun mukaan on saatu talkoolaisia, Kurkola kiitteli.

Sirkka-Liisa Hannukainen, oikealla, ja Maija Holopainen kärräsivät mursketta.

Juhlan musiikista vastasi lappeenrantalainen Ratsuväen perinnesoittokunta, joka on perustettu vaalimaan maanpuolustushenkeä ja ratsuväen sotilasmusiikkiperinnettä. Ohjelmisto koostuu perinteisten marssien ohella tanssi- ja taidemusiikista. Kapellimestarina toimii Antti Hirvikallio.

Eversti Markku Hutka kiitti juhlapuheensa jälkeen paikalla olleita veteraanien edustajia Sulo Tiaista ja Iiro Aaltoa tehdyistä ponnistuksista.

Itsenäisyytemme taustat siirrettävä nykysukupolville

Tuomo Flinkman

Kaatuneiden muistopäivää vietetään kaikkien sodissa kaatuneiden suomalaisten muistoksi, mainitsi eversti Markku Hutka muistopäivän juhlassa Kiteellä.

Vuosien 1939 – 1945 aikana sotiimme osallistui eri vaiheissa noin 700 000 miestä.

– Suomea puolusti tuolloinkin asevelvollisuusarmeija. He olivat suomalaisia kaikista ammateista ja kaikilta yhteiskunnan eri aloilta. Vanhimmat olivat jo keski-ikäisiä, monet perheellisiä, mutta suurin osa nuoria miehiä, osa lähes poikia. Jos nyt perustaisimme sodan ajan puolustusvoimat niin mahdolliseen sotaan lähtijät tulevat kaikilta yhteiskunnan aloilta.

– Veteraanit näyttivät maailmalle ja erityisesti vastustajalle, että luja tahto saa aikaan ihmeitä varsinkin silloin, kun joutuu syyttömänä puolustamaan itseänsä vääryyttä ja ylivoimaa vastaan. Tiedettiin, että periksi antaminen ja alistuminen olisivat merkinneet varmaa Suomen kansan ja suomalaisuuden tuhoa. Veteraanit, ja koko veteraanisukupolvi, täyttivät tehtävänsä – itsenäisyytemme säilyi.

– Kaikki eivät kuitenkaan palanneet sodasta. Suomen kokonaistappiot vuosien 1939-45 sodissa oli noin 90 000 kuollutta. Tämän lisäksi tulevat kymmenet tuhannet haavoittuneet, invalidit, sodassa kadonneet tai vangiksi joutuneet.

– Sotiemme veteraanit, heidän puolisonsa ja leskensä ovat Suomen kunniakansalaisia. Rivit harvenevat päivittäin. Muutaman vuoden kuluttua meillä on keskuudessamme enää yksittäisiä veteraaneja, heidän puolisoitaan tai leskiään, Hutka mainitsi.

PUOLUSTUSVOIMISSA ymmärretään erityisen hyvin, kuinka tärkeää veteraanien perinnön siirtäminen nuoremmille sukupolville on kansalaisten maanpuolustustahdon ja siihen perustuvan puolustuskykymme kannalta.

– Veteraanien perinnön välittäminen uusille sukupolville ei ole vain sotatapahtumien ja henkilökohtaisten kertomusten tallentamista. Kyse on kokonaisen sukupolven arvojen ja kollektiivisten kokemusten siirtämisestä nuorisolle heidän omalla kielellään.

– Puolustusvoimien kannalta katsoen perimän siirrossa on ennen kaikkea yhteiskunnallisen vastuunoton viesti. Veteraanisukupolvi otti aikanaan vastuun silloisesta nykyhetkestä ja tulevaisuudesta. Ilman tuota vastuunoton valmiutta eläisimme nyt toisenlaisessa maassa.

– Näitä vastuunoton ja yksituumaisuuden viestejä pidetään yllä puolustusvoimissa. Puolustusvoimat on vastuussa toiminnastaan muulle yhteiskunnalle, ja veteraanisukupolven viestin kuljettaminen on osa armeijan yhteiskunnallista vastuuta, Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtorina toimiva Markku Hutka kertoi.

NUORTEN AJATTELU, asenteet ja yhteiskunnalliset näkemykset ovat asevelvollisten mukana joka päivä.

– Merkille pantavaa on, että 15–19 -vuotiaille miehille ja naisille suunnattujen tutkimusten tuloksissa ilmenee korkea isänmaallisuus ja maanpuolustustahto, vaikkeivät he ole suorittaneetkaan varusmiespalvelusta. Nuorisomme kokee maassamme olevan lukuisia puolustamisen arvoisia asioita.

– Vaikka veteraanisukupolven viestin lähtökohdat ovatkin historiassa, on sen jatkamisen kiinnityttävä myös tähän päivään ja tulevaisuuteen, niihin haasteisiin ja vahvuuksiin joita tämän päivän kansalaisilla on. Vastuunoton valmiutta ja yksituumaisuutta tarvitaan suomalaisen yhteiskunnan haasteissa niin tänään kuin huomennakin.

– Nuorison on myös ymmärrettävä miten hyvinvointimme on syntynyt, ja ettei se säily ilman ponnistuksia. Se vaatii työtä ja osaamista ja yksituumaisuutta. On huolehdittava siitä, että suomalaiset voivat kokea aitoa isänmaallisuutta, ja että suomalaiset voivat aina pitää isänmaataan puolustamisen arvoisena, Hutka korosti.

NYKYISESSÄ tilanteessa Suomeen ei eversti Hutkan mukaan kohdistu suoraan välittömiä turvallisuusuhkia, mutta toimintaympäristön ennakoimattomuus ja epävarmuus on aina otettava huomioon.

– Yhteistyön merkitys eri toimijoiden välillä korostuu nopeasti muuttuvassa maailmassa. Puolustusyhteistyötä tehdään jo tällä hetkellä usealla eri foorumilla, mm. EU:ssa, Naton kumppanuuden piirissä, Pohjoismaiden kesken sekä kahdenvälisenä yhteistyönä.

KITEELLE on kaatuneiden muistoksi pystytetty kaksi muistokiveä ja kolmas on tulossa.

– Rajamieskilta ja muut tahot ovat näiden muistokivien pystyttäjiä. Ne ovat herättäneet suurta huomiota mm. pohjanmaalaisten keskuudessa, jotka ovat useana kesänä vierailleet Kiteellä.

– Pohjanmaalaisia kaatui ensimmäisen sotapäivän aikana 500. He saivat väliaikaisen hautapaikan kiteen kirkkomaasta. Talvella heidät siirrettiin oman seurakunnan sankarihautoihin, kertoi valtuuston 2. varapuheenjohtaja Kari Sutinen tuodessaan kaupungin tervehdyksen. Lisäksi hän lähetti viestiä kouluille, että haudoilla käynti ja niiden mahdollinen kevätkunnostukseen voisivat osallistua oppilaat.

IIVARI MONONEN
WWW.IIVARIMONONEN.FI

ITÄ-SUOMEN TURVATALO
ISTT
www.itasuomenturvatalo.fi

KARJALAN POJAT
POHJOIS-KARJALAN RESERVILÄISLEHTI

Päätoimittaja Jukka Ignatius
Osoite: 82600 TOHMAJÄRVI
Puhelin ja s-posti: 040 833 8342, Jukkasakari.ignatius@gmail.com

Piiritoimisto ja toiminnanjohtaja
Jouni Mattila
Keskuskatu 50a,
81100 Kontiolahti
0400 377 055
toimisto.pkres@gmail.com

Kotisivut: www.pkreservi.fi
Sivunvalmistus: LiperLaser Oy, Liperi
Painotyö: Lehtisepät Oy, Pieksämäki

Karjalan pojat -lehden toimituskunta
Mika Tukiainen, puheenjohtaja
Jussi-Pekka Hirvonen
Aki Hankilanoja
Pertti Leinonen
Marko Halonen
Jussi Raerinne
Päätoimittaja Jukka Ignatius
Nettilehti Ari Hevonkoski
Toiminnanjohtaja Jouni Mattila

Karjalan Pojat kiittää kaikkia tukijoitaan!

S MARKET Sinun. S-Etukortti Omistajan käyntikortti S PKO

Yrittäjät POHJOIS-KARJALA

Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö

Lue Karjalaisesta, mitä tuleman pitää.

Kaikki uutiset tänään ja huomenna kotiisi, painettuna tai vaikka puhelimessasi!

KARJALAINEN

PRO Agria Pohjois-Karjala

Puolustusvoimat
Pohjois-Karjalan aluetoimisto

JOKIKONE
TEOLLISUUSKATU 24
JOENSUU

Turvaamme arkeasi
POHJOIS-KARJALAN PELASTUSLAITOS
Sinun SOTE

MPK
MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSUTBILDNINGSFÖRENINGEN

Puolustusvoimien palvelukeskus

Asiakaspalvelun ja laadun edelläkävijät.

PALVELUA ja ASENNETTA

Puolustusvoimat
puolustusvoimat.fi

SÄHKÖ SAARELAINEN
www.sahkosaarelainen.fi

Vastuullinen kumppani energia-asioissa jo yli 70 vuotta.

PARASTA PAIKALLISTA

PKS Pohjois-Karjalan Sähkö Oy
Rantakatu 29, 80100 Joensuu
Puh. 013 2663 100 · www.pks.fi

ABLOY Abloy 1907
Abloy Oy
WWW.ABLOY.FI
An ASSA ABLOY Group brand ASSA ABLOY

Rakennustoimisto EERO REIJONEN OY
MAAKUNNAN RAKENTAJA JO YLI 30 VUODEN AJAN.
Rakentamiseen liittyvissä asioissa ota yhteyttä:
Liperintie 125 83100 LIPERI • Puh. 0400 567 600

Stemma Surakka 100 vuotta
Juhlatarjouksia myymälässä.
Tule ja säästä!
Surakka Pilkontie 7, 80130 Joensuu
www.stemma.fi Puh. 0424 896 500
Ma-pe 10-18, la 10-16,
Stemma®

Pohjois-Karjalan MAAKUNTALIITTO

E. HARTIKAINEN OY

A-Kuivaus Oy
Jukolankatu 18 D, 80160 JOENSUU
puh. (013) 871 023 fax. (013) 871 024
joensuu@a-kuivaus.fi
www.a-kuivaus.fi
Kokonaisvaltaista Vahinkopalvelua!

BROMAN Group